

Marts. Der indkom i Løbet af Foraaret 5 udover det Antal, der var indkommet før 1. Februar, og af disse er det altsaa det ene, som findes under Nr. 64, og som jeg skal omtale.

Andragendet er fra Enke, Fabrikarbejderske Anna Olsen, der andrager om en aarlig Understøttelse. Hun er 55 Aar gammel, har været Enke i 15 Aar med tre Børn og har i den Tid ernæret sig som Fabrikarbejderske. Hun er nu svækket af Sygdom og det haarde Arbejde og har i de senere Aar været støttet af sin nu afdøde Søn, der var Bud. Han blev indkaldt til Sikringsstyrken og omkom i Oktober 1914 som Følge af et Ulykkestilfælde ved en Rekylskydningsøvelse paa Amager. Denne Kvinde er blevet haardt ramt, idet hun foruden Sorgen over Sønnens tragiske Død mister den Understøttelse, som hun ellers vilde have faaet. I Erkendelse heraf foreslaar Udvalget at henvise Andragendet til Forsvarsministeren i Haab om, at der kan findes Udvej til ved en aarlig Understøttelse at mildne denne Enkes økonomiske Kaar, saa at hun ikke skal lide af Bekymring for det daglige Brød. Jeg skal hermed anbefale denne Henvisning.

J. C. Christensen: Som Medlem af det Mindretal, der indstiller Andragende under Nr. 27 til Ministeren, skal jeg tillade mig at anbefale det med nogle faa Ord. Andragendet er, som det høje Ting vil se, indgivet af et stort Antal Mænd særlig her i København, Kunstnere, Forfattere, Videnskabsmænd med flere, og det gaar ud paa en Anbefaling af Militærmusikkens Indførelse i sit tidligere Omfang. Som det høje Ting vil erindre, blev der ved Forsvarslovenes Behandling i 1909 gjort en Udsættelse angaaende Afgørelsen med Hensyn til Militærmusikken. Af økonomiske Hensyn var der oprindelig foreslaaet, at Militærmusikken i det væsentlige skulde afskaffes, men allerede den Gang viste der sig en stor Sympati for at bibeholde Militærmusikken, og den samme Sympati gav sig til Kende her i Rigsdagen. Man enedes derfor om at udsætte Spørgsmaalet til den 1. April 1911. Som det høje Ting vil erindre, har der siden været forhandlet om den Sag. Man afskaffede langt fra Militærmusikken i det Omfang, som oprindelig var paatænkt, og selv i denne Rigsdagssamling har vi behandlet et Lovforslag vedrørende denne Sag.

Det er ganske naturligt, at der rundt om i vort Folk paa mange Hold er Sympati for Bibeholdelse af Militærmusikken,

thi ikke alene har Musikken megen Betydning for Hæren, men den har det ogsaa for den civile Befolkning, navnlig i Garnisonsbyerne. Saaledes som Stillingen er, tror jeg ikke, at Rigsdagen kan slippe denne Sag uden at træffe en endelig og klar Afgørelse af, hvor megen Militærmusik man vil have. Uden videre at sige, at man vil have Militærmusikken indført i sit oprindelige Omfang, lader sig ikke gøre, fordi Hærloven har oprettet flere nye Afdelinger, end der oprindelig var, og man da i Virkeligheden maatte indføre Militærmusikken i større Omfang end tidligere, naar alle Afdelinger skal have Musik.

Andragendet har været tilstillet den højtærede Forsvarsminister, der har svaret, hvad der er rigtigt nok, at den Sag kun kan ordnes ved Lov. Dernæst har han svaret, at han ikke vil forelægge et saadant Lovforslag. Mindretallets Indstilling om at henvise Sagen til Ministeren begrundes væsentlig ved, at vi ønsker, at Ministeren skal undersøge, hvor meget det vil koste at oprette passende Musikkorps ved de forskellige Afdelinger, navnlig i Garnisonsbyerne, og give Rigsdagen en klar Udredning deraf, saa faar Rigsdagen tage Stilling til Sagen, naar den ligger fuldt oplyst. Det udtales i Andragendet, at der formentlig skulde være 20 Musikere ved hvert Regiment, jeg ved ikke, om det er det passende, jeg kunde tænke mig, at andre kunde finde, at 24 var mere passende, saa at der kunde blive et passende Antal baade Træ- og Blikinstrumenter i Musikkorpsen. Det skal jeg dog ikke udtale mig nærmere om. Det, jeg navnlig ønsker, er, at Ministeriet skal udrede Sagen for os, saa at vi kan faa en virkelig Oversigt over, hvorledes Musikkorpsene skal indrettes for at give den bedste musikalske Ydelse, og hvad det vil koste, hvis alle Afdelinger af de forskellige Vaabenarter skal have Musik, og hvad det vil koste, hvis man indskrænker sig alene til Garnisonsbyerne. Vort Forslag om Henvisning til Ministeren betyder derfor nærmest en Henvisning til Undersøgelse og Overvejelse, for at Rigsdagen kan komme til at staa overfor en klar Udredning af hele Sagen og saa til sin Tid tage sit Standpunkt. Jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Indstilling.

Forsvarsministeren (P. Munch): Vi har allerede før i denne Samling haft Lejlighed til at veksle nogle Ord om Spørgsmaalet angaaende Militærmusikken, og jeg har stillet mig paa det Standpunkt,